

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 15C/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212219644
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Viera Obermanová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7212219644.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Vierou Obermanovou v právnej veci navrhovateľa: T. Q. C., J..S..Z., O.: XXXXXXXX, Š. XX, T., zastúpený AK Soukeník - Štrpka, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava proti odporcovi: J. K., F.. XX.XX.XXXX, D. X, P., toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom I. F., zamestnankyňou tunajšieho súdu, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42247268, Sofijská 13, Košice, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Stará Baštová 2, Košice v konaní o zaplatenie 466,47 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý z a p l a t i ť navrhovateľovi sumu 130,53 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne a to zo sumy 49,61 eur od 12.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 56,18 eur od 12.8.2009 do zaplatenia, zo sumy 27,08 eur od 12.9.2009 do zaplatenia a zo sumy 1,66 eur od 12.10.2009 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 331,94 eur s prísl., súd návrh z a m i e t a.

Odporcovi n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

Navrhovateľ je p o v i n n ý n a h r a d i ť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Miklušá, advokáta v Košiciach, trovy právneho zastúpenia vo výške 54,23 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 11.7.2012 na Okresnom súde Košice II domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy vo výške 466,47 eura s prísl. a náhrady trov konania, na tom skutkovom základe, že spoločnosť J. Q., a.s. ako postupca na jednej strane (ďalej len „právny predchodca navrhovateľa“) a navrhovateľ ako postupník na strane druhej uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok navrhovateľa uvedených v prílohe Zmluvy, vrátane pohľadávky voči odporcovi, vedenej pod referenčným číslom 1.91547030. Odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi ako účastníkovi, pričom sa odporca zaviazal za odobrané služby platiť riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku podľa zvoleného programu služieb.

Podaním doručeným súdu dňa 6.5.2013 oznámilo občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom vstup do konania na strane odporcu. O pripustení vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol súd po námietkach navrhovateľa uznesením č. k. 15C/38/2014-103 zo dňa 4.3.2014, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/543/2014-137 zo dňa 20.4.2015.

Podaním doručeným súdu dňa 14.3.2014 sa vedľajší účastník na strane odporcu vyjadril k návrhu, pričom uviedol, že navrhovateľ si nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatňuje z neurčitého a

neplatného dojednaní, lebo vymedzenie zmluvnej pokuty sa viaže k širokému okruhu rôznorodých povinností vyplývajúcich zo zmluvy, pričom nie je možné identifikovať povinnosti, ktorých porušenie zakladá vznik nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Takéto neurčité dojednanie treba v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka považovať za neplatné. Ďalej vedľajší účastník vytýkal, že dojednanie, na základe ktorého si navrhovateľ uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu, nebolo individuálne dojednané, dojednaná zmluvná pokuta je neprimeraná z hľadiska času a taktiež súdy SR vo viacerých rozhodnutiach právoplatne zakázali právnemu predchodcovi navrhovateľa používať a uplatňovať si zmluvnú podmienku (zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur za porušenie zmluvy) z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky a táto povinnosť zaväzuje aj právneho nástupcu navrhovateľa. Vedľajší účastník zároveň uviedol, že vstupuje len do konania v časti žalovanej zmluvnej pokuty v sume 331,94 eur a zároveň uviedol, že nespochybňuje nárok na zaplatenie prevolaného hovorného.

Podaním doručeným súdu dňa 25.4.2014 sa navrhovateľ všeobecne vyjadril k prijateľnosti dojednaní zmluvnej pokuty, avšak bez konkrétnych okolností vzťahujúcich sa k prejednávaniu prípadu. Navrhovateľ sa týmto svojim podaním vyjadril aj k trovám právneho zastúpenia uplatneným v konaní vedľajším účastníkom na strane odporcu, pričom dôvodil, že sú neúčelné, nakoľko v predmetnom konaní nebolo podľa navrhovateľa právne zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu nevyhnutne potrebné na bránenie práva odporcu - spotrebiteľa. Rovnako navrhovateľ subjektívne zhodnotil, že účelom vstupu vedľajšieho účastníka konania nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale zisk, pričom zároveň spochybnil aj jeho odbornosť.

Odporca sa k návrhu žiadnym spôsobom nevyjadril, aj keď ho prevzal osobne dňa 26.8.2013.

Pobyt odporcu sa napriek šetreniu súdom nepodarilo zistiť, preto mu súd v súlade s ust. § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ustanovil opatrovníčku na zastupovanie v konaní.

Nariadeného pojednávania dňa 13.8.2015 sa nezúčastnil právny zástupca navrhovateľa, opatrovníčka odporcu a ani vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil cestou právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 30.7.2015, pričom žiadny z nich nepožiadali súd o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd preto prejednal vec podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v ich neprítomnosti a po oboznámení s listinnými dokladmi predloženými navrhovateľom, vyjadreniami a listinami predloženými vedľajším účastníkom na strane odporcu, ako aj ostatným spisovým materiálom rozhodol po zistení tohto skutkového stavu veci:

Právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom Zmluvu o pripojení, na základe ktorej sa odporca zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Navrhovateľ síce nepredložil súdu predmetnú Zmluvu o pripojení, ale predložil Dodatok k predmetnej zmluve o pripojení a faktúry za zúčtovacie obdobie 07-10/2009. Z týchto navrhovateľom predložených listín súd usúdil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola skutočne uzavretá Zmluva o pripojení k elektronickým komunikačným službám. Dodatkom nadobudol odporca od navrhovateľa telekomunikačné zariadenie Nokia 6300 za cenu 1 euro s DPH. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi navrhovateľa uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dojednaná v Dodatku k Zmluve o pripojení (331,94 eur). Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2011 došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky z pôvodného veriteľa spol. J. Q., I.J.. na navrhovateľa. Navrhovateľ predložil súdu faktúry, ktoré vystavil jeho právny predchodca odporcovi a to konkrétne faktúru č. 7006106026 vo výške 331,94 eur, č. 7905937826 vo výške 49,61 eur, č. 7906941779 vo výške 56,18 eur, č. 7907967382 vo výške 27,08 eur a č. 7909012348 vo výške 1,66 eur. Teda spolu si navrhovateľ uplatnil žalobou voči odporcovi sumu 466,47 eur.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon“), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 2 cit. zákona, zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať

a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2,

b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o

1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania,
  2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi,
  3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46,
  4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplyvať na kvalitu služieb,
  5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby,
  6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení,
- c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2,
- d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby,
- e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,
- f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami,
- g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb,
- h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75,
- i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

Podľa § 44 ods. 8 zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 78 ods. 9 zákona, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak strany dohodnú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky, upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá aj smernica Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcim režim spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenia § 53 sa týkajú iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť či už vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah.

Podľa bodu 2 prvá veta Dodatku, účastník sa zaväzuje, že počas doby viazanosti (24 mesiacov) nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopusť takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by vzniklo právo podniku zrušiť Zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo Zmluvu vypovedať z dôvodov porušenia povinnosti zo strany účastníka.

Podľa bodu 4 prvá veta Dodatku, v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur.

V danom prípade navrhovateľ ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľ zmluvné podmienky nemôže ovplyvniť, čo platí aj pre zmluvné pokuty, ktoré žiada navrhovateľ od odporcu zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Podmienky, za akých navrhovateľ dohaduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, podľa názoru súdu poškodzujú spotrebiteľa a sú preto neplatné.

Z ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať náležitosti, vyžadované u každého právneho úkonu v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka, teda musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je neplatná.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že účastníci konania uzavreli dňa 24.4.2009 Zmluvu o pripojení na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby (spolu s Dodatkom), na základe ktorej sa odporca zaviazal za služby poskytované navrhovateľom riadne a včas platiť. Nakoľko však odporca za právnym predchodcom navrhovateľa vyúčtované služby za žalované obdobie (7/2009 - 10/2009) podľa pripojených faktúr riadne a včas nezaplatil, súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku za neuhradené služby vo výške 130,53 eur.

Súd má za to, že dojednanie zmluvnej pokuty spôsobom: v prípade porušenia zmluvných povinností (aj s demonštratívnym výpočtom určitých povinností) je povinný uhradiť zmluvnú pokutu v stanovenej výške, podmienky určitosti právneho úkonu nespĺňa. Zmluva o pripojení, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky a jej Dodatok, obsahuje niekoľko povinností účastníka rôznej závažnosti. Uvedená formulácia neumožňuje posúdenie, porušenia ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou, tomuto záveru nebráni ani ich demonštratívny výpočet, pretože je iba príkladný. Zároveň pre svoju neurčitosť neumožňuje posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečenej povinnosti. Neurčitosť dojednania zmluvnej pokuty pri obdobnej formulácii bola už potvrdená aj rozsudkami viacerých súdov, napríklad Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/20/2009, 41Cob/267/2008 a ďalších. Rozsudkom Okresného súdu v Prešove sp. zn. 7C/16/2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/132/2011 bola obdobná zmluvná podmienka vyhlásená za neplatnú.

Vzhľadom na to, že Zmluva o pripojení je spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), bolo by preberané dojednanie o zmluvnej pokute aj pri neexistencii dôvodov neplatnosti vyššie uvedených neplatné pre neprimeranosť z dôvodu, že dojednaná sankcia v rovnakej výške pri porušení povinností odporcom bez ohľadu na závažnosť a význam porušenej povinnosti, je sankciou neprimeranou, pretože podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Na základe týchto skutočností súd mal teda za to, že nárok zo strany navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný a preto ho s ohľadom na vyššie uvedené dôvody v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko odporca neuhradil svoje pohľadávky v lehote ich splatnosti, vznikol navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania. Navrhovateľ si uplatnil úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr, vystavenými právnym predchodcom navrhovateľa a súd mu ich priznal ako súladné s cit. právnymi predpismi tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania medzi navrhovateľom a odporcom rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Súd pri rozhodovaní o trovách neprihliadal na vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 14.3.2014, ktorým sa tento vyjadril, že vstupuje len do konania v časti žalovanej zmluvnej pokuty. Vedľajší účastník, ktorý vstúpi do konania podľa ust. 93 ods. 2 O.s.p., (ako to bolo aj v tomto prípade), je tzv. privilegovanou formou vedľajšieho účastníka, nakoľko nemusí preukazovať svoj právny záujem na výsledku konania. Dôvod vstupu takéhoto vedľajšieho účastníka do konania stanovuje priamo zákon a je ním ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom v tomto prípade išlo o ochranu práv spotrebiteľa. Súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že ochrana práv spotrebiteľa v spotrebiteľskom spore, na to, aby bol naplnený zákonný dôvod vstupu takého privilegovaného vedľajšieho účastníka, musí byť komplexná, t.j. musí sa týkať všetkých aspektov spotrebiteľského sporu a teda aj všetkých nárokov v rámci takéhoto sporu. Keby sa táto ochrana mala týkať iba vybraných nárokov (navyše vybraných samotným vedľajším účastníkom), nebol by splnený zákonný dôvod vstupu takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Preto aj pri rozhodovaní o trovách na základe pomerného úspechu, súd vedľajšieho účastníka v tomto prípade posudzoval ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu pre celé konanie.

Súd sa nestotožnil ani s dôvodmi navrhovateľa, ktorý považoval trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu za neúčelné a zbytočné, nakoľko to, či je účastník (aj vedľajší účastník) v konaní zastúpený právnym zástupcom, v žiadnom prípade nevypovedá ani o spôsobilosti, ani o odbornosti daného účastníka. Hodnotenie trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu navrhovateľom ako neúčelných je nanajvýš neobjektívne, keďže ide o trovy konania protistrany, ktorá bola v konaní pomerne úspešná.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 165,97 eur do 663,88 eur suma 16,60 eur + 1,66 eur za každých aj začatých 33,19 eur prevyšujúcich sumu 165,97 eur. V tomto konaní bola základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočítaná zo sumy 466,47 eur (hodnota práva pri začatí právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 2 vyhlášky) a teda základná sadzba tarifnej odmeny je 33,20 eur (16,60 eur + 10 x 1,66 eura = 33,20 eur).

Keďže súd zamietol nárok navrhovateľa vo výške 331,94 eur titulom zmluvnej pokuty a priznal mu len pohľadávku vo výške 130,53 eur titulom neuhradených služieb, pomer úspechu odporcu voči

navrhovateľovi bol 72 % - 28 %. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane by teda vzniklo právo na náhradu 44 % (72 % - 28 %) trov konania. Odporca bol v konaní nečinný, preto mu žiadne trovy nevznikli a súd mu preto náhradu trov konania nepriznal, no vedľajší účastník na strane odporcu bol zastúpený právnym zástupcom a v zákonnej lehote si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 123,26 eur (za tri úkony právnej služby á 33,20 eur + režijný paušál 2 x 7,81 eur + 1 x 8,04 eur) a to konkrétne za úkony: príprava a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k návrhu dňa 14.3.2014 a vyjadrenie k odvolaniu dňa 30.4.2014. Keďže ale vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vzniklo právo na náhradu 44 % účelne vynaložených nákladov, súd mu priznal náhradu pomerných trov konania v celkovej výške 54,23 eur (44 % zo sumy 123,26 eur).

Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol o trovách účastníkov spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. na Okresný súd Košice II v 3 písomných vyhotoveniach. Odvolanie má obsahovať, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.